

І.І.МАРТИНЧУК (РІВНЕ)

ДО 60-РІЧЧЯ РЕКТОРА РІВНЕНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ГУМАНІТАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ Р.М.ПОСТОЛОВСЬКОГО

У 2011 р. виповнилося 60 років від дня народження Руслана Михайловича Постолювського – професора, кандидата історичних наук, члена-кореспондента Міжнародної слов'янської академії наук, члена-кореспондента Академії педагогічних і соціальних наук, академіка Української академії економічної кібернетики, відмінника освіти України, заслуженого діяча науки і техніки України, ректора Рівненського державного гуманітарного університету. Руслан Михайлович Постолювський є однією із найяскравіших особистостей освітнього простору України, він заслужив повагу і любов тисяч студентів, педагогів, науковців. Ґрунтуються вони на його особистісних рисах, що формувалися багаторічною сумлінною, нерідко виснажливою, працею.

Народився Руслан Михайлович Постолювський 3 жовтня 1951 р. у стародавньому волинському містечку Мізоч, зараз Здолбунівського району Рівненської області, в родині місцевої інтелігенції. Саме батьки сформували основу духовної і людської спадщини Руслана – високу моральність та людяність. Талановитого хлопчика помітили ще вчителі місцевої школи, яку він закінчив у 1968 р. Юнак обирає своєю професією нелегку працю вчителя і стає студентом Кам'янець-Подільського державного педагогічного інституту. Саме під час навчання у вузі закладається фундамент ерудиції юнака, формується коло інтересів та підвищений інтерес до світової історії. Після закінчення історичного факультету Р.М.Постолювський повертається до рідного краю і розпочинає шлях педагога у восьмирічній школі. Наступні 1973–1974 рр. були віддані службі в лавах радянської армії.

Після повернення з війська Руслан Михайлович працював асистентом кафедри історії Рівненського державного педагогічного інституту. Важливим етапом наукового зростання Р.М.Постолювського став вступ до аспірантури Київського державного педагогічного інституту в 1976 р. Після закінчення навчання він отримує направлення Міністерства освіти України на посаду викладача кафедри політичних наук у Рівненській державній педагогічній інститут. Вдале поєднання педагогічної діяльності з дослідницькою забезпечило успішний захист у 1982 р.

кандидатської дисертації на тему «Розвиток інтернаціонального співробітництва між молодіжними організаціями СРСР і ЧССР в процесі соціалістичної інтеграції (1969–1977 рр.)». Науковий доробок молодого вченого був відзначений у 1986 р. вченим званням доцента.

Активна життєва позиція, постійне прагнення до пізнання і вдосконалення спонукають Руслана Постолювського рухатися все далі й далі. Упродовж 1991–1992 рр. він проходить стажування на кафедрі історії південних і західних слов'ян Московського державного університету ім. М.В.Ломоносова, а у 1993 р. розпочинає навчання в докторантурі Інституту історії України НАН України. Проте доля вносить корективи в життя педагога-науковця, спрямувавши його зусилля на адміністративну роботу. З 1996 р. Руслан Михайлович стає директором Рівненського інституту слов'янознавства Київського славистичного університету. І у цій, для себе новій сфері діяльності він показав себе як хороший менеджер освітнього процесу, фактично з нуля заснувавши сучасний європейського рівня вищий навчальний заклад, який стрімко зайняв провідні позиції в регіоні.

Проте, попри копітку і виснажливу організаторську роботу, Р.М.Постолювський не зрадив своєї любові до науки. І це принесло йому визнання не лише вітчизняних науковців, а й зарубіжних – у грудні 1997 р. його обрано членом-кореспондентом Міжнародної слов'янської академії наук.

Наступним щаблем зростання, на цей раз знову адміністративним, стало призначення Р.М.Постолювського на посаду заступника голови Рівненської обласної державної адміністрації, яку він зайняв у 1998 р.

Але завдяки хорошому досвіду новатора-організатора, доля знову спрямовує Руслана Михайловича на ниву вищої освіти. Гідно оцінивши його адміністративні, науково-педагогічні досягнення, керівництво області та Міністерства освіти в грудні 1998 р. доручило йому наступне завдання – стати ректором-організатором Рівненського державного гуманітарного університету, до складу якого ввійшли Рівненський державний педагогічний інститут, Рівненський інститут культури, а також Дубенський та Сарненський педагогічні коледжі, Рівненське училище культури та мистецтв, Дубенське училище культури. Із травня 1999 р. він обійняв посаду ректора цього вузу і успішно виконує свої обов'язки до сьогодні. Упродовж його керівництва університет зазнав технічної реконструкції, значно підвищився якісний науковий склад, покращилися загальні показники розвитку вузу, зріс його авторитет у регіоні.

Руслан Михайлович відомий в освітніх і наукових колах як високий інтелектуал, який сформував коло своїх наукових інтересів – методологічні та загальнотеоретичні проблеми історії слов'янських народів, насамперед чехів та словаків. З-під його пера вийшло понад 160 наукових праць. Серед основних слід назвати навчальний посібник «Історія західних та південних слов'ян» (у співавторстві, 1997 р.), навчальний посібник «Основи конституційного права України» (у співавторстві, 1998 р.), підручник для вузів «Історія південних і західних слов'ян» (у співавторстві, 1999 р.), навчальний посібник «Світ на зламі епох: історія кінця XIX – середини XX ст.» (у співавторстві, 2000 р.), «Короткий довідник з комплексного країнознавства» (у співавторстві, 2000 р.), «Научные основы охраны недр» (у співавторстві, 2006 р.) та ін.

Широкий діапазон наукових інтересів Руслана Михайловича поєднується із високим професіоналізмом вченого та організатора наукової діяльності. Він – головний редактор і член редколегії наукових, науково-методичних журналів та збірників наукових праць: «Актуальні проблеми вітчизняної та всесвітньої історії», «Актуальні

проблеми культурології», «Духовно-творчий потенціал студентської молоді», «Історія становлення та перспективи розвитку духовної музики в контексті національної культури України», «Панорама політологічних студій», «Проблеми реалізації духовного потенціалу молоді», «Система безпеки в країнах Центральної і Східної Європи у післявоєнний період», «Слов'янський вісник», «Теоретичні та прикладні проблеми країнознавства і краєзнавства», «Україна і слов'янський світ: історія і сучасність», «Українська культура: минуле, сучасне та механізми формування» та ін.

Досягнення Руслана Михайловича Постолювського не залишилися непоміченими. У 2000 р. він був нагороджений знаком «Відмінник освіти України», орденом «За заслуги» III ст. та Почесною грамотою Верховної Ради України. У 2002 р. став лауреатом міжнародної премії «Слов'яни» і отримав диплом за активну творчу діяльність у зміцненні співдружності слов'янських народів. У цьому ж році йому було присвоєно почесне звання заслуженого діяча науки і техніки України. У 2006 р. відзначений нагрудним знаком «Петро Могила» Міністерства освіти і науки України.

Завдяки творчій енергії та ініціативі Руслан Михайлович працює у спеціалізованих радах із захисту дисертацій, активно виступає офіційним опонентом на захистах. Його активний науковий пошук упродовж двох десятиліть у напрямку дослідження історії слов'янських народів, наукове керівництво аспірантами та здобувачами у цьому ж науковому полі реалізувалося у формуванні наукової школи «Історії слов'янських народів». У межах діяльності школи ним, як науковим керівником, було підготовлено 13 молодих науковців, які успішно захистили кандидатські дисертації переважно з проблематики історії Чехії та Словаччини.

Колеги й студенти відзначають мудрість та інтелект Руслана Михайловича, активну громадянську позицію, що поєднуються з чуйністю і доброзичливістю. Двері його кабінету завжди відчинені для земляків, студентів, будь-якої пересічної людини. Його здатність вислухати і допомогти є воістину фантастичними для нашого нелегкого та суперечливого життя. Він є войовничим, сміливим носієм людських принципів, безстрашним у відстоюванні істинності та справедливості. Безкорисливість і здатність співпереживати радість чи горе заслужено створили йому образ небайдужої людини зі щирим, добрим серцем.

Вітаючи шановного Руслана Михайловича з ювілеєм, щиро зичимо йому міцного здоров'я й родинного затишку, успіхів у реалізації нових творчих планів і задумів у царині історичного пошуку, творчого довголіття. Хай доля щедро дарує йому добро й благополуччя, а життєвий шлях буде довгим і щасливим!